

[Henry Christensen.]

må vi nu tage op til overvejelse i den kommende kommission.

På andre områder ønsker vi altså, hvad det efterlønsmæssige angår, en tilnærmelse til vilkårene i det private erhvervsliv. Det betyder bl. a., at på områder, hvor en forsikringsmæssig tillægspensionsordning er almindelig i det private erhvervsliv, kan vi tænke os en noget tilsvarende ordning for de fremtidigt i statens tjeneste ansatte. Det vil i øvrigt også have en anden fordel. Det er på de forskellige statsområder vanskeligt altid at få et overblik over omfanget af de virkelige udgifter. Dette skyldes først og fremmest, at med den nugældende ordning kan det ikke beregnes, hvilken udgift pensionsbyrden for ansatte skal sættes til. Det vil man derimod kunne med den af mig skitserede ordning, og vi vil derved have taget et middel i anvendelse til en bedre økonomisk bedømmelse af de enkelte statsforetagender.

Foruden ændringerne på de hovedområder, jeg har nævnt, er der mange andre steder i tjenestemandsløven foreslået ændringer. Det gælder således lønnings- og pensionslovens kapitel 1.

Vi er tilfredse med gennemførelsen af ensartede regler om opslag af stillinger og et almindeligt krav herom. Aspirantordningen bibeholdes, men tjenestemanden opnår, at aspiranttiden medregnes i lønningsancienniteten, dog kun for den del, der ligger efter det 21. år. Reglerne betyder en forbedring for tjenestemændene.

Endvidere vil jeg pege på spørgsmålene om uddannelsesordning og lærlinguddannelse, dette sidste i overensstemmelse med den nye lærlingelov, inden for kontoristpersonalet. Det giver forbedrede muligheder for visse grupper, og det betyder gennem denne kvalificerende uddannelse, at vi fremover på forskellige områder i højere grad vil kunne undgå at anvende det, man har kaldt overkvalificeret arbejdskraft. Vi vil altså kunne erstatte visse akademikere med særligt uddannede kontorfolk.

Medens man på det private arbejdsmarked ved den nu afsluttede overenskomst har gennemført nedsættelse af tjenestetiden, har tjenestemændene denne gang foretrukket at opnå en lønmæssig fremgang. Det

betyder dog ikke, at tjenestetidsproblemet ikke kan blive aktuelt. Vi forstår, at de overvejelser, der skal finde sted i det særlige udvalg om tjenestetiden, netop skal tilstræbe, at når der i fremtiden bliver muligheder for nye fremskridt for tjenestemændene, skal tjenestetidsspørgsmålet være forberedt således, at fremskridt da vil kunne gennemføres specielt på disse områder.

Et helt andet område, der har været genstand for særlige overvejelser, er problemerne omkring tjenesteboliger. Det er efter vor opfattelse rigtigt, at der sker en indskrænkning i adgangen hertil. Det er også rigtigt, at man for fremtiden går over til, at boligerne skal erhverves på lejebasis, så at der betales en rimelig leje under hensyntagen til boligens størrelse. Selv med dette hensyn var vi dog ængstelige for, at nyordningen skulle stille præster med store og ofte u hensigtsmæssige præstegårde i en urimelig situation. Jeg er derfor tilfreds med, at der ved § 36 i præstelønningsloven gives mulighed for særlige lempelser. Det er mit håb, at de vil blive administreret på en måde, der viser forståelse for dette problem.

Stedtillægsordningen er bevaret. Vi erkender nødvendigheden heraf. Der sker forbedringer i ordningen især for hovedstadsområdet. Jeg tror ikke, der er noget særligt at sige til de foreslåede bestemmelser. Vi bliver af med en enkelt gruppe og opnår altså en begyndende forenklings.

Finansministeren bragte problemet om ministerlønninger ind i fremsættelsestalen og ønskede, hvad han kaldte en ajourføring. På et tidspunkt, hvor landets økonomi er hårdt anstrengt, er det nok et af de områder, hvor det vil være særlig vanskeligt at skabe forståelse hos befolkningen. I og for sig må man vel sige, at byrderne, opgaverne og ansvaret for de forskellige ministre og ministerier er af væsensforskellig art. Men det er vel et af de områder, hvor regeringen agter at fastholde nivelleringen. Vi erkender dog, at der består et ganske særligt forhold for en minister, der ikke samtidig er medlem af folketinget, og på dette problem finder vi det rimeligt at søge at finde en løsning.

Den mest udviklede bestemmelse i forslaget er utvivlsomt § 119 om indplace-